

Τα υδάτινα αποθέματα του Νείλου εξαντλούνται και απειλούν την Αίγυπτο με ξηρασία.

Εως το 2025 οι Αιγύπτιοι θα πουν το νερό νεράκι...

Ο «ΘΕΟΣ» Νείλος κρατάει ζωτανή την Αίγυπτο επί πέντε χιλιετίες, αλλά σύντομα μπορεί να την αφήσει στα... κρύα του λουτρού. Πρόσφατη έκθεση του ΟΗΕ προειδοποίησε ότι έως το 2025 η Χώρα των Φαραώ απειλείται με σοβαρή λειψυδρία εξαιτίας της ραγδαίας πληθυσμιακής αύξησης, της περιορισμένης καλλιεργήσιμης γης, κυρίως όμως λόγω των διεκδικήσεων γειτονικών κρατών στις πηγές, στις κοίτες και τη ροή του Νείλου, που πηγάζει από την καρδιά της Αφρικής.

Μια έντονη λειψυδρία στην Αίγυπτο θα έχει σοβαρές συνέπειες και στη διατροφή του πληθυσμού, καθώς παράλληλα θα μειωθεί η άρδευση των καλλιεργήσιμων εκτάσεων που αποτελούν μόλις το 6% της έκτασης της χώρας. Κανείς δεν θέλει να σκέφτεται τις κοινωνικές, πολιτικές και περιφερειακές συνέπειες ενός τέτοιου ενεργητικού. «Ηδη ο μέσος Αιγύπτιος δεν έχει αρκετό νερό στη διάθεσή του», δήλωσε στην αμερικανική εφημερίδα «Global Post» ο **Χάνι Ρασλάν**, ειδικός του Κέντρου Πολιτικοστρατηγικών Μελετών Αλ Αχράμ του Καΐρου.

Κάθε Αιγύπτιος καταναλώνει κατά μέσο όρο 700 κυβικά μέτρα νερού ετησίως, έναντι 1.000 κυβικών του παγκόσμιου μέσου όρου. Σύντομα θα πρέπει να τα βγάλει πέρα μόνο με 500 κυβικά, αφού το υπουργείο Άρδευσης και Υδάτινων Πόρων ανακοίνωσε ότι οι ανάγκες της Αιγύπτου σε νερό θα αυξηθούν κατά 20% έως το 2020. Παράλληλα, έως το 2025 ο πληθυσμός θα έχει αυξηθεί από 80 σε 98,7 εκατομμύρια. Το φράγμα του

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ
jpapadatos@e-typos.com

Ασουάν, που έχτισε ο **Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ** στη Νότια Αίγυπτο το 1960, αρδεύοντας ερημικές εκτάσεις με ένα τεράστιο δίκτυο καναλιών, αποδείχτηκε εξαιρετικά αναποτελεσματικό. Πάνω από 3 τρις. κυβικά μέτρα νερού εξατμίζονται ετησίως από τον καυτό ήλιο της ερήμου...

Τα προηγούμενα χρόνια η κυβέρνηση του **Χόσνι Μουμπάρακ** έδωσε κίνητρα αγοράς νέων αρδεύσιμων εκτάσεων στην έρημο, αλλά τα μεγάλα αγροκτήματα που δημιουργήθηκαν πέρασαν στα χέρια πολυεθνικών κολοσσών, οι οποίοι τα μετέτρεψαν σε προσοδοφόρες εξαγωγικές καλλιέργειες (π.χ. φράουλας) άσχετες με τις διατροφικές ανάγκες του εγχώριου πληθυσμού.

Το χειρότερο όμως είναι ότι η πολιτική αστάθεια μετά την πτώση του καθεστώτος Μουμπάρακ άνοιξε την όρεξη στα γειτονικά κράτη της Αιθιοπίας και του Μπουρούντι, που ζητούν αναθεώρηση των «φιλοαιγυπτιακών» μετααποικιακών συνθηκών για τη διαχείριση της Κοιλάδας του Νείλου.

Κανονικό casus belli για την Αίγυπτο αποτελεί ο μεγαλύτερος υδροηλεκτρικός σταθμός της Αφρικής που σχεδιάζει να κατασκευάσει στο δικό της κομμάτι του Νείλου η Αιθιοπία με τη βοήθεια των Κινέζων. Το Μεγάλο Φράγμα της Αναγέννησης θα κοστίσει 4,8 δισ. δολάρια και θα παράγει 6.000 μεγαβάτ, διακρατώντας στον ταμιευτήρα του 65 δισ. κυβικά νερού. ■

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΑΝΟΙΞΗΣ ΦΑΝΑΤΙΚΑ ΙΣΛΑΜΙΚΑ

Η Βόρειος Αφρική... παραδίδεται στη σαρία

Την εβδομάδα που μας πέρασε υπήρξε μια απρόσμενη και πρωτοφανής εξέλιξη.

Στη Βόρειο Αφρική εγκαθιδρύθηκε για πρώτη φορά -παρότι δεν υπάρχει διεθνής αναγνώριση- ο ισλαμικός νόμος σε μια μεγάλη περιοχή. Τουαρέγκ και ισλαμιστές αντάρτες κατέλαβαν το Βόρειο Μάλι, την έκταση που περιλαμβάνει τις πόλεις Γκάο, Κιντάλ και Τιμποκτού, και επέβαλαν τη σαρία. Η εξέλιξη αποτυπώνει σε μεγάλο βαθμό μια τάση που έχει αρχίσει να γίνεται κυρίαρχη μετά την Αραβική Άνοιξη στις βορειοαφρικανικές χώρες. Την ισλαμοποίηση της πολιτικής.

Ισχυροί πυρήνες

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα, το ισχυρότερο ισλαμικό ρεύμα, στην 80χρονη και πλέον πορεία της κατάφερε να επεκτείνει την επιρροή της πέρα από την Αίγυπτο. Αργά, σταθερά και σιωπηλά το κίνημα κατάφερε να δημιουργήσει ισχυρούς πυρήνες στις αραβικές χώρες και τώρα ανοίγει γι' αυτό ένας νέος πολιτικός ορίζοντας.

Μπορεί να μην ήταν στην πρώτη γραμμή της μάχης για την ανατροπή του **Χόσνι Μουμπάρακ**, αλλά η Μουσουλμανική Αδελφότητα ήταν αυτή που επωφελήθηκε περισσότερο. Ο,τι ακριβώς συνέβη και στις υπόλοιπες βορειοαφρικανικές χώρες τον τελευταίο χρόνο. Είναι επίσης η μεγαλύτερη ισλαμική ομάδα της αντιπολίτευσης στη Συρία που μάχεται για την ανατροπή του **Μπασάρ αλ Ασαντ**, ο οποίος έχει δεχτεί οκ ολίγες φορές σκληρή κριτική επειδή προσπαθεί να «καπελώσει» το κίνημα, με στόχο να βρεθεί στην εξουσία στη μετα-Ασαντ εποχή.

Στην Αίγυπτο, η Μουσουλμανική Αδελφότητα ήδη κέρδισε τις βουλευτικές εκλογές και τώρα διεκδικεί και την προεδρία. Ακόμη όμως και αν δεν νικήσει, θα παραμείνει η αδιαπραγμάτευτη δύναμη. Αν πέσει και το καθεστώς Ασαντ στη Συρία, στις χώρες του Μαγκρέμπ θα έχουμε για

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

πρώτη φορά ένα σουνιτικό μουσουλμανικό τόξο, το οποίο θα ξεκινά από τον Ατλαντικό και θα φτάνει μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο, και θα σχεδιάσει από την αρχή την πολιτική αρχιτεκτονική της περιοχής, σηματοδοτώντας τη διακοπή της επιρροής του σιιτικού Ιράν στον αραβικό κόσμο.

Είναι προφανές ότι στη Βόρειο Αφρική δημιουργείται ένα νέο πολιτικό ρεύμα, με πρωταγωνιστές τους ισλαμιστές. Η Αραβική Άνοιξη ανέτρεψε μεν δικτάτορες, αλλά κατάφερε μεγάλο πλήγμα στο «κοσμικό αντίβαρο», άνοιξε χώρο σε ακραίες δυνάμεις και δημιούργησε νέες συμμαχίες. Για παράδειγμα, η «Χαμάς» στα παλαιστινιακά εδάφη -που στηρίζεται από τους Αδελφούς Μουσουλμάνους και είχε πάντα στενή σχέση με τη Συρία και το Ιράν- τώρα απομακρύνεται και από τους δύο και προσκολλάται περισσότερο στην Αίγυπτο.

Για πρώτη φορά θα έχουμε ένα σουνιτικό μουσουλμανικό τόξο που θα ξεκινά από τον Ατλαντικό και θα φτάνει μέχρι την Ανατολική Μεσόγειο

Σε αυτό το σκηνικό, η Δύση, που πάντα ήταν επιφυλακτική με τους ισλαμιστές, έχει απέναντί της νέες δυνάμεις και προσπαθεί να ανοίξει διαύλους επικοινωνίας αλλά και να τις δεσμεύσει, όπου αυτό είναι δυνατό, για παράδειγμα, οικονομικά, όπως έγι-

νε με την Αίγυπτο και το δάνειο που συμφώνησε πρόσφατα να της παράσχει το ΔΝΤ.

Από την άλλη, το νέο σκηνικό προκαλεί νευρικότητα στα εμιράτα και τα βασίλεια του Κόλπου. Η Μουσουλμανική Αδελφότητα προσεγγίζει διαφορετικά την πολιτική απ' ό,τι οι ουαχαμπίτες σκληροπυρηνικοί ισλαμιστές του Κόλπου, οι οποίοι φοβούνται μετάδοση της επαναστατικής διάθεσης και στα καθεστώτα τους.

Η διαδικασία μεταστροφής της πολιτικής και της κοινωνίας στις βορειοαφρικανικές χώρες μόλις έχει αρχίσει, αλλά ο δρόμος που χαράσσεται δείχνει να απέχει πολύ από αυτό που οι λαοί τους ονειρεύτηκαν. ■

ΑΛΓΕΡΙΑ

Φαβορί για τις εκλογές οι φανατικοί

ΠΕΡΣΙ η Αλγερία γλίτωσε την εξέγερση όταν «φλεγόταν» η Τυνησία, αλλά τώρα έχει έρθει η ώρα της αλήθειας. Τον επόμενο μήνα η χώρα έχει εκλογές και το φαβορί είναι οι ισλαμιστές. Ο πρόεδρος **Αμπντελαζίζ Μπουντεφλίκα** είπε ανοιχτά ότι αυτές οι εκλογές θα είναι σημείο καμπής στην ιστορία της χώρας. Κυβερνητικοί αξιωματούχοι έχουν πει δημόσια ότι θα είναι «οι πιο δίκαιες εκλογές», καθώς θα συμμετάσχουν 44 κόμματα, ενώ η κυβέρνηση που θα προκύψει -όπως δείχνουν τα πράγματα θα επικρατήσουν οι ισλαμιστές- θα συντάξει και το νέο Σύνταγμα της Αλγερίας. ■